

سوره فاطر (۳۵)

مکی و شامل چهل و پنج آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

ستایش و بزرگداشت فقط مخصوص خداست که آفریننده آسمانها و زمین است. خدایی که فرشتگان را رسول قرار داد، فرشتگانی که دارای دو بال و سه بال و چهار بال هستند، و در آفرینش هر چه بخواهد زیاد می‌کند، چون خدا بر هر کاری تواناست. (۱)

در هر رحمتی راکه خدا برای مردم باز کند، کسی که بتواند جلوی آن را بگیرد وجود ندارد. و جلوی هر چیز را که بگیرد، کسی غیر از او نمی‌تواند آن را بفرستد، او توانا و حکیم است. (۲)

ای مردم، نعمت خدا را بر خودتان به یاد داشته باشید، آیا خالق غیر از خدا از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد؟ معبودی (کسی که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بدون چون و چرا پیروی کنید) غیر از او نیست، چگونه منحرف می‌شوید؟ (۳)

اگر تو را به دروغگویی متهم می‌کنند، بدان که پیغمبران قبل از تو نیز به دروغگویی متهم شدند، و تمام کارها به خدا برگردانده می‌شود. (۴)

ای مردم، وعده خدا حق است، زندگی دنیا و شیطان فریبکار شما را فریب ندهد. (۵)

شیطان دشمن شما است، او را دشمن خود بدانید. او دار و دسته خود را به کمک می‌خواند تا از اهل آتش باشند. (۶)

کسانی که منکر شدند، عذاب سختی دارند و کسانی که ایمان آوردند و عمل صحیح کردند، آمرزش و پاداش بزرگی دارند. (۷)

آیا کسی که کار بدش در نظرش زینت داده شده و آن را خوب می‌پندارد (مثل کسی است که این‌طور نیست)؟ خدا هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند، جانت به خاطر افسوس به حال آن‌ها از دست نرود. خدا کارهایی را که می‌کنند می‌داند. (۸)

خدا وجودی است که باها را فرستاد تا ابرها را به حرکت درآورد و آن را به سرزمین مرده راندم و به وسیله آن زمین را بعد از مردنش زنده کردیم. زنده شدن مردگان در قیامت هم این‌طور است. (۹)

کسی که عزت می‌خواهد، بداند که تمام عزت به خدا اختصاص دارد. سخن پاک به سوی او بالا می‌رود، و کار صحیح آن را بالا می‌برد. کسانی که نقشه‌های بد می‌کشند، عذاب سختی دارند و حيله‌هایشان از بین می‌رود. (۱۰)

خدا شما را از خاک و بعد از نطفه خلق کرد، آنگاه شما را همسر هم ساخت. هیچ زنی آبستن نمی‌شود و نمی‌زاید مگر با اطلاع او، و عمر هیچ‌کس زیاد و کم نمی‌شود مگر این‌که در کتابی ثبت است. این کار برای خدا آسان است. (۱۱)

دو دریا با هم مساوی نیستند، این یکی شیرین و گوارا است و آن یکی تلخ و شور. از هر کدام آن‌ها گوشت تازه می‌خورید، و از آن زیوری که بر تن می‌کنید در می‌آورید. و کشتی را می‌بینی که برای این‌که مخارج زندگی را به دست بیاورید آب‌ها را می‌شکافد، شاید شما سپاسگزاری کنید. (۱۲)

شب را داخل روز می‌کند و روز را داخل شب، و خورشید و ماه را مسخر کرده که هر يك تا مدت معلومی حرکت می‌کند. این خداست که صاحب اختیار شما است و فرمانروایی هم مال او است، و کسانی را که غیر از او به کمک می‌خوانید اختیاردار چیزی، حتی به اندازه پوست هسته خرمایی هم نیستند. (۱۳)

اگر آن‌ها را صدا بزنی صدای شمارا نمی‌شنوند، و اگر بشنوند جوابتان را نمی‌دهند، و روز قیامت منکر شرک شما می‌شوند، و هیچ‌کس مثل خدای آگاه تو را خبردار نمی‌کند. (۱۴)
ای مردم، شما به خدا احتیاج دارید، در صورتی که خدا بی‌نیاز و ستوده است. (۱۵)
اگر بخواهد شما را از بین می‌برد و افراد تازه‌ای بوجود می‌آورد. (۱۶)
این‌کار برای خدا سخت نیست. (۱۷)

هیچ‌کس بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد، و اگر کسی که بار گناهش سنگین است دیگران را برای برداشتن آن به کمک بخواند، هیچ‌کس هر چند قوم و خویش او باشد ذره‌ای از بارش را بر نمی‌دارد. تو فقط کسانی را هشدار می‌دهی که در نهان از خداوندشان می‌ترسند و نماز را به پا می‌دارند. هر کس پاک شد به نفع خودش پاک شده، و بازگشت همه به سوی خدا است. (۱۸)
کور و بینا با هم مساوی نیستند. (۱۹)

تاریکی و روشنی هم با هم مساوی نیستند. (۲۰)
سایه و حرارت آفتاب هم با هم مساوی نیستند. (۲۱)
زنده‌ها و مرده‌ها هم باهم مساوی نیستند. خدا به هر کسی که بخواهد حرف را می‌فهماند، و تو نمی‌توانی به کسی که مرده و در قبر است حرف را بفهمانی. (۲۲)
تو فقط هشدار دهنده‌ای. (۲۳)

ما تو را به حق برای مرده‌دادن و هشدار دادن فرستادیم. در بین هر امتی کسی که به آن‌ها هشدار بدهد وجود داشته. (۲۴)

اگر منکر رسالت تو می‌شوند، کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند منکر پیغمبرانشان، که معجزه و نوشته‌ها و کتاب روشن برای آن‌ها می‌آوردند، شدند. (۲۵)
و منکران را دچار عذاب کردم، عذاب من چگونه بود؟ (۲۶)
آیا نمی‌بینی که خدا باران را از آسمان نازل کرد و به وسیله آن میوه‌هایی که رنگ‌های آن با هم تفاوت دارد بوجود آوردیم، و کوه‌ها رگه‌های سفید و سرخ و سیاه و رنگ‌های مختلف دارند؟ (۲۷)
همین‌طور مردم و حیوانات و چهارپایان که رنگ‌های مختلف دارند. از بین مردم فقط افراد دانا از نافرمانی خدا می‌ترسند، چون خدا توانا و آمرزنده است. (۲۸)

کسانی که کتاب خدا را می‌خوانند و نماز را به پا می‌دارند و از آنچه روزی آن‌ها کرده‌ایم پنهان و آشکار انفاق می‌کنند، به تجارتی امید دارند که ضرر ندارد. (۲۹)
تا خدا پاداش آن‌ها را بطور کامل بدهد و از فضل خودش بر پاداش آن‌ها بیافزاید، چون خدا آمرزنده و قدرشناس است. (۳۰)

هر چه از کتاب به تو وحی کردیم حق است و کتاب‌های قبلی را تصدیق می‌کند. خدا از کار بندگان خبر دارد و آن را می‌بیند. (۳۱)

بعد کتاب را به بندگان برگزیده خودمان دادیم، ولی عده‌ای از آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند و عده‌ای از آن‌ها میانهر و بودند و عده‌ای از آن‌ها به فرمان خدا در کارهای خیر بر دیگران پیشی

می‌گرفتند، این فضل بزرگی است. (۳۲)

پاداش آن‌ها بهشت جاویدی است که وارد آن می‌شوند و با دستبندهای طلایی و مروارید آراسته می‌شوند و لباسشان در بهشت حریر است. (۳۳)

و می‌گویند: ستایش فقط شایسته خداست که غم را از ما دور کرد، چون خداوند ما آمرزنده و قدرشناس است. (۳۴)

خدایی که ما را از فضل خودش وارد سرای جاوید کرد که در آن رنج و خستگی به ما نمی‌رسد. (۳۵)

ولی آتش جهنم برای کسانی است که منکر شدند، در آن نمی‌میرند و عذاب آن‌ها هم کم نمی‌شود، ما افراد حق‌نشناس را این‌طور مجازات می‌کنیم. (۳۶)

آن‌ها در آتش جهنم فریاد می‌زنند که خداوندا، ما را از این جا بیرون ببر، بعد از این برخلاف آنچه که می‌کردیم کار درست می‌کنیم. (به آن‌ها گفته می‌شود): آیا به شما آنقدر عمر نداده بودیم که کسانی که باید متوجه شوند، متوجه بشوند و هشدار دهنده هم برای شما آمد؟ پس عذاب را بچشید، کسانی که ظلم می‌کنند یاوری نخواهند داشت. (۳۷)

خدا غیب آسمان‌ها و زمین را می‌داند. او آنچه در دل‌هاست می‌داند. (۳۸)
او وجودی است که شما را در زمین جانشین گذشتگان کرد. کسی که انکار کرد این کفر به ضرر خودش است، و کفر افراد کافر فقط به خشم خداوندشان اضافه می‌کند، و کفر کافرین فقط به ضرر آن‌ها اضافه می‌کند. (۳۹)

بگو: نظر شما درباره شریکانی که برای خدا درست کرده‌اید، و به جای خدا از آن‌ها کمک می‌خواهید چیست؟ به من نشان دهید که آن‌ها چه چیزی در زمین خلق کرده‌اند، یا این‌که آن‌ها در خلقت آسمان‌ها شریک خدا بوده‌اند؟ آیا به آن‌ها کتابی داده‌ایم و آن‌ها حالا دلیلی از آن دارند؟ این‌طور نیست، بلکه ستمکاران به یکدیگر وعده دروغ می‌دهند. (۴۰)

خدا آسمان و زمین را از نابودی حفظ می‌کند، و اگر نابود شوند، کسی بعد از خدا نمی‌تواند آن‌ها را نگهدارد. خدا بردبار و آمرزنده است. (۴۱)

سخت‌ترین قسم‌ها را به خدا خوردند که اگر پیغمبری برای آن‌ها بیاید بیشتر از همه امت‌ها هدایت می‌شوند، ولی وقتی هشدار دهنده‌ای برای آن‌ها آمد، فقط نفرت آن‌ها را اضافه کرد. (۴۲)

این کار به سبب تکبر آن‌ها در زمین و نقشه‌های بدی بود که داشتند، در صورتی که نقشه بد فقط دامن طراحان آن را می‌گیرد. آیا غیر از این است که انتظار کاری را می‌کشند که با گذشتگان شده؟ در طرز کار خدا هیچ‌گاه تغییری پیدا نمی‌کند و هرگز در طرز کار خدا دگرگونی پیدا نمی‌کند. (۴۳)

آیا در زمین نگشتند تا ببینند عاقبت کار کسانی که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ افرادی که نیروهایشان بیشتر از آن‌ها بود. هیچ چیز در آسمان‌ها و زمین خدا را عاجز نمی‌کند، چون او دانا و توانا است. (۴۴)

اگر خدا مردم را به خاطر کارهایی که می‌کردند دچار عذاب می‌کرد، جان‌داری روی زمین باقی نمی‌گذاشت، ولی عذابشان را تا مدت معینی عقب می‌اندازد. وقتی مهلتشان به سر رسید، خود خدا به کار بندگانش بینا است. (۴۵)